

Modulul 2

C# - Noțiuni generale

Overview

- Structura unui program C#
- Operațiuni Intrare/leşire de bază
- Sistemul de tipuri
- Practici recomandate

25.10.2014

2

În acest modul, se va discuta structura de bază a unui program C#, analizând un exemplu care funcționează. Se va folosi clasa Console pentru interacțiune de bază cu utilizatorul.

Se va studia și sistemul de tipuri, trecând în revistă tipurile valoare și tipurile referință. Vom vedea în ce categorie intră tipurile "int", "float" sau "string".

De asemenea, se va analiza tratarea erorilor şi documentarea codului. În ultima parte se va discuta despre modul în care codul se compilează, rulează şi cum se face debugging.

La finalul acestui modul, studenții vor putea să:

- Explice structura unui program simplu C#
- Folosească clasa Console pentru operațiuni Intrare/leşire de bază
- Să identifice dacă un tip este valoare sau referință
- Să folosească operatorii în mod corespunzător
- Compileze şi execute un program C#
- Folosească debugger-ul pentru a urmări execuția unui program

Structura unui program C#

- 1. Programul "Hello World!"
- 2. Clasele
- 3. Metoda Main
- 4. Directiva using și System Namespace
- 5. Demonstrație în Visual Studio

Microsoft

25.10.2014

În această lecție, veți învăța structura de bază a unui program C#. Veți analiza un program simplu ce conține toate elementele de bază. Veți învăța, de asemenea, cum să folosiți Microsoft Visual Studio pentru a crea și edita un program C#.

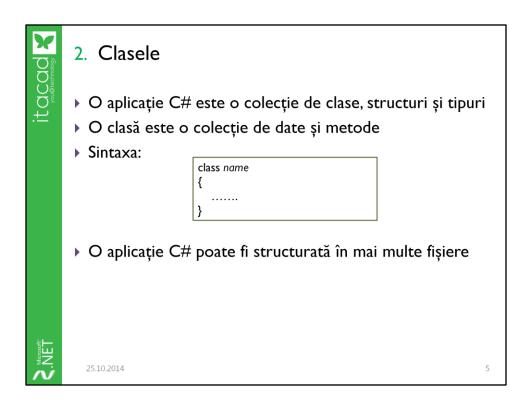
```
I. Programul "Hello World!"

using System;
class Hello
{
   public static void Main()
   {
      Console.WriteLine("Hello, World");
   }
}
```

Primul program pe care majoritatea oamenilor îl scriu când învață un limbaj de programare este programul "Hello World!". În continuare, vom analiza versiunea C# a celebrului prim program.

Codul exemplu din slide conţine toate elementele esenţiale pentru un program C# şi este simplu de testat. În urma rulării, la consola va apărea textul: *Hello, World*.

În continuare, vom analiza acest program simplu pentru a învăța mai multe despre elementele de bază ale unui program C#.

În C#, o aplicație este o colecție de una sau mai multe clase, structuri de date și alte tipuri. În acest modul, clasa este definită ca un set de date combinate cu metode (funcții) de manipulare a acestor date. Într-un modul viitor, se va discuta mai pe larg despre clase.

Aruncând o privire asupra programului *Hello, World* se observă existența unei singure clase, numite *Hello*. Această clasă este introdusă prin cuvântul cheie *class*. Urmează apoi deschiderea unei acolade {. Tot ce urmază până la acolada închisă corespunzătoare } aparține clasei.

3. Metoda Main

- ▶ Când se scrie metoda Main, trebuie să:
  - 'M'-ul de început trebuie să fie mare: "Main"
  - Funcția Main este intrarea în program
  - Funcția Main trebuie declarată ca funcție statică, publică, ce nu întoarce nicio valoare

```
public static void Main() {
....
}
```

- Mai multe clase pot avea funcția Main
- La ieșirea din funcția Main, aplicația se termină.

25.10.2014

6

Orice aplicație trebuie să aibe un început. Când o aplicație C# rulează, ea începe la metoda numită Main.

Important: Limbajul C# este case-sensitive. Numele metodei trebuie să fie întotdeauna "Main", scris cu 'M'-mare, restul fiind litere mici.

Deşi pot exista multe clase într-o aplicatie C#, poate exista un singur punct de început. Este posibil ca mai multe clase să aibe definite metode Main, dar doar una dintre acestea va fi executată. Va trebui ca programatorul să specifice care dintre metodele Main să fie executate. Se va discuta despre acest lucru în secţiunea de compilare.

Forma în care este definită metoda **Main** este de asemenea importantă. Forma stadard este definirea ei ca "*static void*". Se va discuta pe larg într-un modul viitor ce înseamnă acestea.

Aplicația va rula până la ieşirea din functia Main, fie prin terminarea ei, fie prin întâlnirea unei operații de "return".

- 4. Directiva using şi System Namespace
- Platforma .NET pune la dispoziția programatorului o colecție de clase
  - Colecțiile de clase poartă numele de "namespace"
- ▶ Clasele se accesează cu ajutorul namespace-ului

System.Console.WriteLine("Hello, World");

 Folosind directiva using, nu mai trebuie specificat namespace-ul unei clase

using System;
....
Console.WriteLine("Hello, World");

25 10 20

7

Ca parte a platformei .NET, C# are la dispoziţie o colecţie foarte mare de clase care se ocupă cu o serie mare de operaţiuni. Pentru a organiza acest număr foarte mare de clase, se folosesc Namespace-uri. Un namespace este un grup de clase ce au legatură una cu alta. Un namespace poate conţine şi alte namespace-uri, formând o structură arborescentă.

Platforma .NET este alcătuită din multe namespace-uri, cel mai important dintre acestea fiind **System**. Namespace-ul System conţine clasele pe care majoritatea aplicaţiilor le folosesc pentru integrarea cu sistemul de operare. Cele mai des folosite clase se ocupă de operaţiuni Intrare/leşire. Cum se întâmplă şi cu alte limbaje de programare, C# nu are metode de I/E proprii, depinzând de sistemul de operare pentru a oferi o interfaţă compatibilă pentru operaţiunile de intrare/ieşire.

O clasă dintr-un anumit namespace poate fi referită prefixând namespace-ul la numele clasei. De exemplu, clasa Console este conţinută în namespace-ul System. Pentru a apela metoda WriteLine a clasei Console, se poate scrie următoarea linie de cod:

System.Console.WriteLine("Hello, World");

5. Demonstrație în Visual Studio

- Crearea unui proiect Console Application în C#
  - Accesaţi meniul File => New => Project
  - ▶ Din partea stânga selectați Visual C# (Other Languages)
  - Selectați template-ul Console Application
- ▶ Compilarea și rularea
  - Compilare meniul Build => Build Solution (tasta F6)
  - Rulare meniul Debug => Start Debugging (tasta F5)
- Accesarea ferestrelor utile în Visual Studio
  - ▶ Folosiți meniul View

25.10.2014

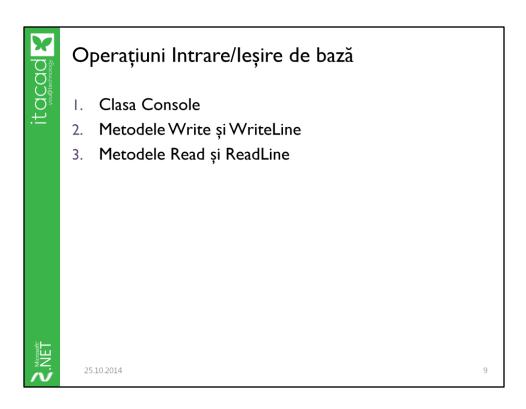
8

Exista mai multe modalități de a rula un program din Visual Studio:

- Start Debugging => permite utilizarea mecanismelor specifice de depanare în timpul execuţiei programului
- Start Without Debugging => lansează aplicația fără să țină cont de informațiile de depanare prezente în cadrul proiectului

Printre cele mai utilizate ferestre in Visual Studio se găsesc următoarele:

- Solution Explorer => conţine structura de fişere a proiectului deschis
- Error List => reprezintă o listă de erori şi avertismente obţinute la compilare
- Properties Window => folosit pentru a afla mai multe informații despre un element atunci când acesta este selectat în cadrul unui designer grafic
- Class View => analizează suplimentar conținutul fișierelor pentru a crea o structură detaliată de clase și metode existente în cadrul proiectului

În continuare, se va discuta despre modul în care se fac operaţiile de Intrare/leşire în C# folosind clasa *Console*. Veţi învăţa atât cum se afişază date folosind metodele *Write* şi *WriteLine*, cât şi cum se citesc date introduse de utilizator cu ajutorul metodelor *Read* şi *ReadLine*.

I. Clasa Console

- Oferă acces la streamurile de standard input, standard output şi standard error
- Are sens doar pentru aplicații pentru consolă
  - ▶ Standard input tastatură
  - Standard output monitor
  - ▶ Standard error monitor
- ▶ Toate aceste streamuri pot fi redirectate

25.10.2014

10

Clasa Console oferă aplicațiilor acces la streamurile de intrare, ieșire și eroare.

Standard input este de obicei tastatura, orice tasta introdusă de utilizator putând fi citită de la input stream. Asemănător, standard output este de obicei ecranul calculatorului, la fel fiind şi în cazul standard error.

Important: Aceste streamuri ca şi clasa Console au sens doar pentru Console Applications, aplicații ce sunt făcute să ruleze într-o fereastră **Command**.

Oricare din aceste 3 streamuri poate fi redirectat către alt dispozitiv sau către un fișier. Acest lucru se poate face fie programatic, fie de către utilizator, la pornirea aplicaţiei.

2. Metodele Write și WriteLine

- ► Console.Write și Console.WriteLine afișează informații către streamul de output
  - WriteLine adaugă și caracterul pentru linie nouă la final
- ▶ Ambele metode sunt supraîncărcate
  - Există mai multe modalități de a fi utilizate
- Argumentele pe care le pot primi includ stringuri formatate şi parametrii

25.10.2014

11

Metodele Console.Write şi Console.WriteLine sunt folosite pentru a afişa informaţii la output stream. Cele două metode sunt foarte asemănătoare între ele, singura diferenţă fiind că WriteLine adaugă caracterul de linie nouă la final.

Ambele metode sunt supraîncarcate[1]. Le puteți apela cu număr și tip de parametrii diferiți. De exemplu, următoarea linie de cod va afisa "99" pe ecran:

Console.WriteLine(99);

Următoarea bucată de cod va afișa pe ecran "Hello, World":

Console.WriteLine("Hello, World");

Formatarea textului

Există variante mai puternice ale metodelor Write si WriteLine, care primesc ca argumente un string formatat și parametri adiționali. Stringul formatat specifică cum să fie afișate datele și conține marcaje speciale care vor fi apoi înlocuite în ordine de către parametrii ce urmează. De exemplu, următorul cod va afișa mesajul "Suma dintre 100 și 130 este 230":

Console.WriteLine("Suma dintre {0} si {1} este {2}", 100, 130, 100+130);

3. Metodele Read și ReadLine

- ► Console.Read și Console.ReadLine citesc informații introduse de utilizator
  - ▶ Read citește următorul caracter
  - ▶ ReadLine citește următoarea linie
- Rezultatul întors este în format text

25.10.2014

12

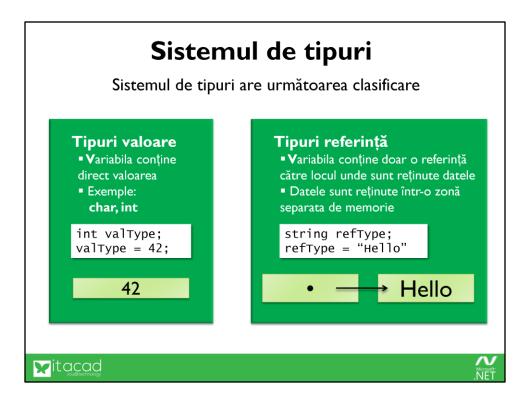
Se pot obţine date de la utilizator din linia de consolă folosind metodele **Console.Read** și **Console.ReadLine**.

Metoda Console.Read

Metoda va citi primul caracter introdus la tastatură. În caz de eroare, va întoarce -1. Altfel, va întoarce un int reprezentând caracterul respectiv.

Metoda Console.ReadLine

Aceasta metodă citeşte toate caracterele până la sfârșitul liniei (caracterul carriage return). Rezultatul este un string de caractere.

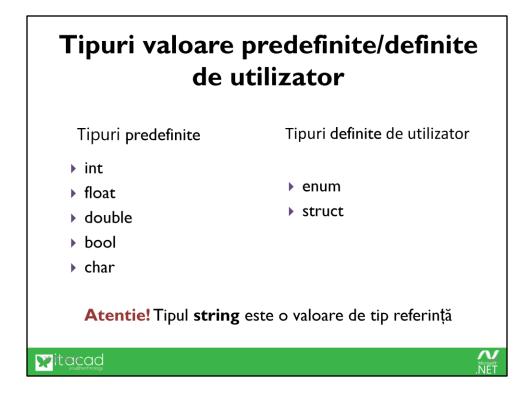
➤ Când defineşti o variabilă trebuie să alegi tipul de date care se potriveşte cel mai bine cu cerinţele. Tipul de date determină care sunt valorile permise pentru acea variabilă, implicit care sunt operaţiile care sunt permise pentru acea variabilă. C# suporta tipuri de bază, cum ar fi int, long și bool. Aceste tipuri mai sunt numite și tipuri valoare. C# suporta de asemenea și tipuri mai complexe și puternice, numite tipuri referinţă.

Tipuri valoare

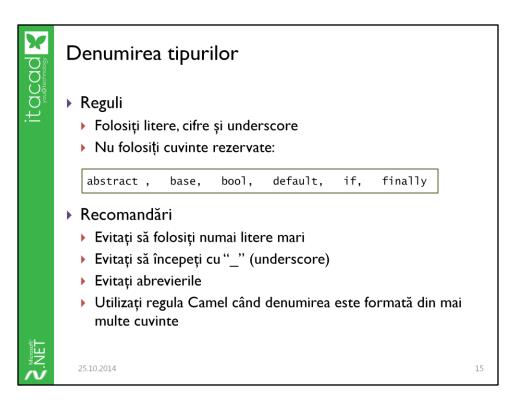
Variabilele tip valoare sunt tipurile de bază suportate de limbaj, precum **char** sau **int**. Ele reprezintă cele mai simple tipuri din C#. Variabilele de acest tip conțin direct datele în variabilă.

Tipuri referință

Variabilele de tip referință conțin doar o referință cu privire la zona unde sunt stocate datele și nu datele direct. Ați avut deja de-a face cu astfel de tipuri de variabile. Vectorii, stringurile și excepțiile sunt toate tipuri referință ce sunt implementate în complilatorul C# și în platforma .NET. Clasele, fie deja definite sau definite de utilizator, sunt de asemenea variabile tip referință.

- Tipurile valoare includ: tipurile predefinte şi tipurile definite de utilizator. Diferenţa dintre cele două este minimală având în vedere că variabilele indiferent de tip sunt folosite în acelaşi fel. Toate tipurile predefinite care sunt de fapt tipurile valoare conţin date ceea ce înseamnă că nu pot avea valoarea *null*.
- ➤ Tipurile predefinite mai sunt numite tipuri de bază sau tipuri simple. Acestea sunt identificate prin cuvinte cheie rezervate. Cuvintele cheie nu reprezintă altceva decât aliasuri pentru structuri de date predefinite (tipurile de bază sunt definite prin aceste structuri).
  - byte // Reserved keyword este echivalent cu System.Byte // struct type

Când denumiți o variabilă tineți cont de următoarele reguli și recomandări

➤ Reguli

- Denumirea unei variabile să înceapă cu o literă sau *underscore*
- După primul caracter să se folosească doar cifre, litere sau underscore
- Să nu se foloseacă cuvintele rezervate în denumire
- Dacă nu se vor respecta regulile de mai sus vor rezulta erori de compilare

Recomandări

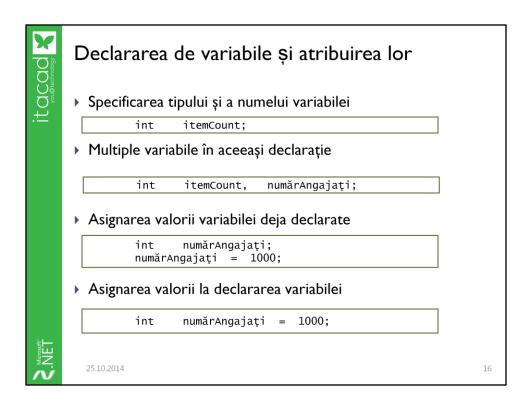
- Să se evite să se folosească numai litere mari
- Să se evite să se înceapă cu underscore
- Să se evite să se folosească abrevierile
- Să se folosească regula Pascal de denumire a variabilelor

> Regula Pascal de denumire

- În cazul în care numele variabilei este format din mai multe cuvinte prima literă din fiecare cuvânt este mare restul mici.
- Se utilizează pentru denumirea: claselor, metodelor, proprietăților, enumerațiilor, interfețelor, câmpurilor *read-only* sau constantelor, spațiilor de nume.
- Exemplu: void InitializeData();

> Regula Camel de denumire

- La fel ca Pascal numai că prima literă este întotdeauna mică
- Se utilizează pentru variabilele care definesc câmpuri sau parametrii
- Exemplu: int loopCountMax;

- ➤ Variabilele care sunt declarate în metode, proprietăți sau indexări sunt numite variabile locale. Definirea unei variabile presupune specificarea tipului și numelui acesteia.
  - Exemplu: int itemCount;
- Se pot declara mai multe variabille în aceeași linie de cod separate prin virgulă
  - Exemplu: int itemCount, numărAngajați;
- ➤ În C# nu poţi folosi variabile neiniţializate. Următorul exemplu va duce la o eroare de compilare pentru că variabila afişată nu a fost iniţializată:

int loopCount;

Console.WriteLine ("{0}", loopCount);

- Pentru a atribui o valoare unei variabile se folosesc operatorii de atribuire.
- ➤ Următorul exemplu atribuie o valoare unei variabile care a fost declarată anterior utilizând operatorul "=":

int employeeNumber;

employeeNumber = 23;

O variabilă poate fi, de asemenea, inițializată la declararea acesteia:

int employeeNumber = 23;

➤ Operatorul "=" poate fi folosit şi pentru a atribui un caracter unei variabile de tip char:

char middleInitial = 'J';

Operatori	Exemplu
Operatori de egalitate	== !=
Operatori relaționali	<> <= >= is
Operatori condiționali	&& ?:
Operator de incrementare	++
Operator de decrementare	
Operatori aritmetici	+ - * / %
Operatori de atribuire	= *= /= %= += -= <<= >>= &= ^= =

- ➤ O expresie este formată din operanzi şi operatori. Operatorul unei expresii defineşte operația care va fi aplicată asupra operanzilor.
- > Există trei tipuri de operatori:
  - Unari se aplică unui singur operand: ++, --
  - Binari se aplică între doi operanzi: majoritatea din tabelul următor
  - Ternari există unul singur cel condiţional **?:** care ia trei operatori şi utilizează regula: c? x: y

Tip operator	Descriere
Operatori de atribuire	Atribuie valori unei variabile. Pentru ca operația să aibă succes valoarea din partea dreaptă a atribuirii trebuie să fie de un tip care poate fi convertit implicit la tipul variabilei din partea stângă
Operatori relaţionali	Compară două valori
Operatori condiționali	Selectează între mai multe expresii în funcție de rezultatul condiției
Operatori logici	Realizează operații pe biți între două valori
Operator de incrementare	Crește valoarea operandului cu 1
Operator de decrementare	Descrește valoarea operandului cu 1
Operatori aritmetici	Realizează operații aritmetice standard

Scrieri prescurtate și precedența operatorilor

- Atribuiri compuse
  - ▶ Cele două expresii sunt echivalente

```
value = value + 3; value += 3;
```

Incrementare

value++; sau ++value;	

- ▶ Precedența operatorilor și asociativitatea
  - Operatorii de atribuire şi cel condițional (?:) sunt asociativi la dreapta

$$\rightarrow$$
 x = y = z $\Leftrightarrow$ x = (y = z)

Restul (excepție cei amintiți anterior) sunt asociativi la stânga

$$\rightarrow$$
 x + y + z $\Leftrightarrow$ (x + y) + z

25.10.2014

18

> Atribuirea compusă funcționează pentru orice operator:

```
var += expression; // var = var + expression
var -= expression; // var = var - expression
var *= expression; // var = var * expression
var /= expression; // var = var / expression
var %= expression; // var = var % expression
```

- > Operatorul de incrementare (creşterea valorii cu o unitate) este ++, iar operatorul de decrementare (valoarea iniţială minus o unitate) este --.
- Operatorii de incrementare și de decrementare pot fi folosiți în două feluri:
  - Forma prefixată, când e adăugat înaintea operandului
    - ++itemCount;
  - Forma sufixată, când e adăugat după operand

itemCount++;

- ➤ Diferența dintre cele două forme
  - În C# o operație de atribuire returnează o valoarea care este de obicei valoare variabilei după operația de atribuire. În majoritatea cazurilor această valoare nu este luată în considerare, dar ea poate fi folosită ca în exemplul următor:

int itemCount = 0;

Console.WriteLine(itemCount = 2); // Prints 2
Console.WriteLine(itemCount += 40); // Prints 42

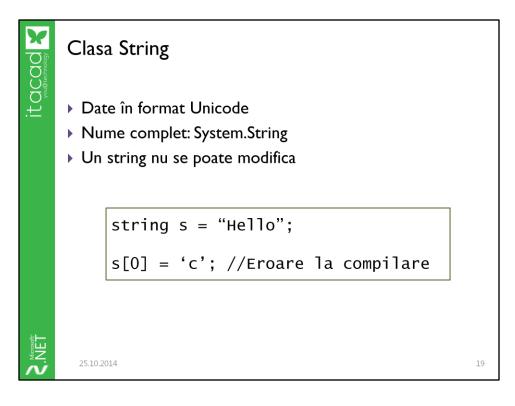
■ La fel se întâmplă și la incrementare, respectiv decrementare. Pe lângă operația în sine, expresia va returna un rezultat care poate fi folosit sau nu. În exemplul următor rezultatul este utilizat în două atribuiri:

> Precedenţa operatorilor

- Când o expresie conține mai mulți operatori precedența acestora definește ordinea în care sunt evaluați
- Precedența operatorilor aritmetici este cunoscută deja din matematică (operatorii multiplicativi: *, /, și %, au prioritate mai mare decât operatorii aditivi: +,-)

> Asociativitatea

- Când un operand se află între două operații cu aceeași precedență, asociativitatea este cea care determină ordinea în care sunt realizate acestea
- De exemplu: x+y+z este echivalent cu (x+y)+z, pe când x=y=z este echivalent cu x=(y=z).
  - Cu excepția operatorilor de atribuire toți ceilalți sunt asociativi la stânga
  - Operatorii de atribuire și cel condițional (?:) sunt asociativi la dreapta, adică operațiile se execută de la dreapta la stânga
- Pentru controlul execuției și a ordinii operațiilor se pot utiliza paranteze.

În C#, tipul string este folosit pentru a procesa caractere Unicode multiple. Pentru comparație, tipul char este un tip valoare ce se ocupă cu un singur caracter.

Numele tipului, **string**, este prescurtare pentru clasa **System.String**. Compilatorul se ocupă de recunoașterea formei prescurtate, astfel încât oricare dintre cele două forme poate fi folosită.

Clasa **String** reprezintă un șir de caractere ce nu poate fi modificat. Metode ce par să modifice valoarea unui string întorc de fapt valoarea unei noi instanțe ce conține modificările.

Clasa **String** oferă un set foarte mare de metode. Dintre acestea, cele mai des folosite vor fi listate în acest curs.

Principalele metode, operatori și proprietăți

- ▶ Parantezele []
- ▶ Metoda Insert
- ▶ Proprietatea Length
- ▶ Metoda Copy
- ▶ Metoda Concat
- ▶ Metoda Trim
- Metodele ToUpper şi ToLower

Microsoft NET

25.10.2014

20

Parantezele []

Puteți extrage un singur caracter din string folosind numele variabilei urmată de indexul caracterului între paranteze []. Procesul este similar celui de la vectori. Primul caracter are indexul 0.

```
string s = "Alphabet";
char firstchar = s[2]; // 'p'
```

Stringurile nu sunt modificabile, astfel încât un element nu poate fi modificat. Dacă se încearcă acest lucru, se va primi eroare la compilare:

```
s[2] = '*'; // Nu este valid
```

Metoda Insert

Această metodă este folosită pentru a insera un șir de caractere în alt șir de caractere. Primește 2 parametrii, poziția de la care se va face inserția și șirul ce va fi inserat. Întoarce un nou string cu valoare specificată inserată de la pozitia respectivă.

```
string s = "C is great!";
s = s.Insert(2, "Sharp ");
Console.WriteLine(s);  // C Sharp is great!
```


Comparații pe stringuri

- Metoda Equals
  - Comparație de valori
- Metoda Compare
  - ▶ Compară folosind ordinea tip dictionar
  - Opțiune de case-insensitive
- Opțiuni de comparație pentru string-uri în diferite limbi

25.10.2014

22

Metoda Equals

Clasa System. String conține o metodă numită Equals, care poate fi folosită pentru a compara două stringuri, pentru a determina dacă sunt egale. Metoda întoarce o valoare booleană, **true** dacă cele două sunt egale și **false** altfel. Această metodă este supraîncărcată si poate fi folosită fie ca o metodă a unei instante, fie static:

Metoda Compare

Se compară două stringuri din punct de vedere lexical (conform ordinei din dicțional). Valoarea întoarsă de această metodă este:

- un întreg negativ dacă primul string apare în dicționar înainte de al doilea
- 0, dacă cele două stringuri sunt egale
- un întreg pozitiv, dacă primul string apare după al doilea

```
string s1 = "Tintinnabulation";
string s2 = "Velocipede";
int comp = String.Compare(s1,s2);  // rezultat negativ
```

Prin definiție, un string null este mai mic decât orice string, chiar și stringul gol. Comparația a două stringuri null va întoarce 0.

Compare este supraîncărcată. Există o versiune cu 3 parametrii, al treilea fiind un boolean ce specifică dacă ar trebui sau nu făcută diferența între caractere mari și caractere mici în timpul comparației.

```
s1 = "cabbage";
s2 = "Cabbage";
comp = String.Compare(s1, s2, true); //se ignoră diferența de caractere; se întoarce 0
```

Opțiuni de comparație pentru stringuri în diferite limbi

Metoda Compare este supraîncărcată pentru a da posibilitatea de a face comparația în funcție de reguli specifice diferitelor limbi. Acest lucru poate fi folosit în momentul scrierii aplicațiilor pentru piețe internaționale. Această discuție va fi reluată în următoarele cursuri din pachet.

Operatori pentru comparații pe stringuri

- ▶ Operatorii == și != sunt supraîncărcați pentru string-uri
- ▶ Sunt echivalenți cu String.Equals și !String.Equals

```
string a = "Test";
string b = "Test";
if (a == b) ... // Evaluată la true
```

▶ **Observație** Acești operatori vor compara valoarea string-urilor, nu referința!

25.10.2014

23

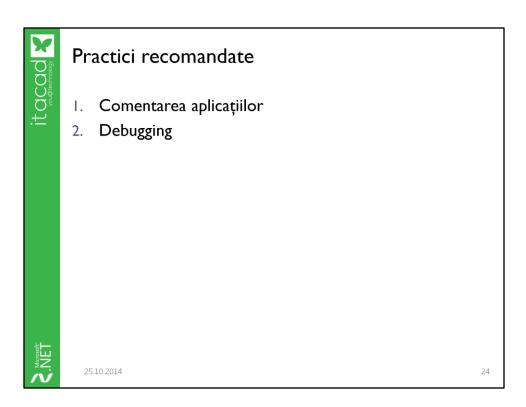
Operatorii == și != sunt supraîncărcați pentru clasa **String**. Astfel, următorul exemplu de corect:

```
string a = "Test";
string b = "Test";
if (a == b) ... // întoarce true
```

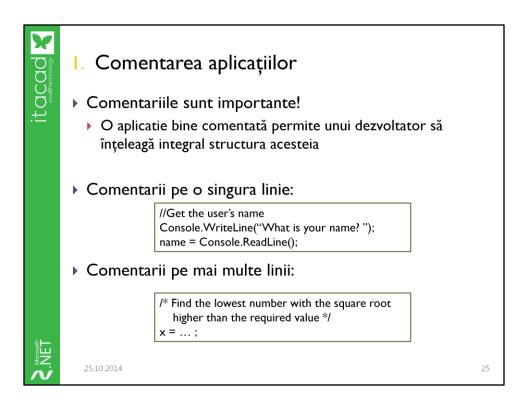
Următorii operatori și metode sunt ecivalenți:

- operatorul == este echivalent cu metoda **String.Equals**
- operatorul != este echivalent cu metoda !String.Equals

Ceilalți operatori relaționali (<, >, <=, >=) nu sunt supraîncărcați pentru clasa **String** și nu pot fi folosiți.

În continuare, se vor discuta câteva practici recomandate când scriem aplicații C#. Se va explica modul în care este recomandat să se comenteze o aplicație, pentru a o face uşor de înteles şi întreţinut / dezvoltat ulterior. Veţi învăţa de asemenea cum să trataţi erorile care pot apărea la rulare.

Este important să documentați toate aplicațiile pe care le scrieți. Trebuie ca nivelul comentariilor să permită unui dezvoltator care nu a fost implicat de la început în dezvoltare să înțeleagă aplicația. Comentariile utile oferă informații care nu reies uşor din cod, explicand "de ce" și nu neapărat "cum". Dacă compania pentru care lucrați are standardele proprii privind comentariile, respectați-le.

C# oferă mai multe mecanisme pentru adăugarea comentariilor în codul aplicațiilor:

- Comentarii pe o singură linie
- Comentarii pe mai multe linii

Pentru a adăuga comentarii pe o singură linie, acestea sunt introduse de către // Până la finalul liniei, toate caracterele vor fi considerate ca făcând parte din comentariu.

Comentariile pe mai multe linii sunt introduse de către /*
Până la întâlnirea caracterelor */, tot textul face parte din comentariu.

2. Debugging (depanare)

- ▶ Setarea de Break Points și Watches
  - Utile pentru a investiga execuţia unui program
- Parcurgerea codului
  - Ajută la o evaluare detaliată a funcționării acestuia
- ▶ Examinarea şi modificarea variabilelor
  - Oferă control sporit asupra datelor conținute de program la un moment dat

25.10.2014

26

Setarea de Break Points și Watches

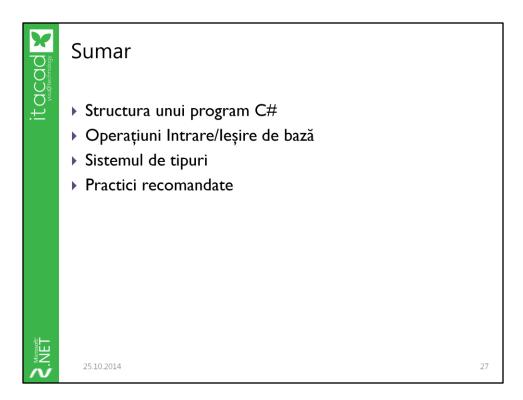
Visual Studio Debugger poate fi folosit pentru introducerea unor puncte în care execuția programului este oprită pentru a vedea valoarea variabilelor.

Pentru a face acest lucru, daţi click-dreapta pe o linie de cod şi selectaţi *Insert Breakpoint*. Asemănător se şi scot Breakpoints.

Fereastra Watch afişază valoarea variabilelor în timpul rulării aplicației. Variabilele ce sunt urmărite trebuiesc adăugate, scriindu-le numele în coloana Name. Valoarea va apărea în coloana Value. Această valoare se poate suprascrie în timpul rulării, modificând astfel din mers comportamentul programului.

Parcurgerea Codului

Odată ce aplicația s-a oprit la un Breakpoint sau chiar de la începutul rulării sale, avem opțiunea de a parcurge instrucțiunile pas cu pas, pentru a vedea comportamentul aplicației și valorile variabilelor, precum și evoluția lor. Aceste opțiuni se găsesc în meniul Debug al Visual Studio.

Intrebări:

- 1) Unde începe execuția unei aplicații C#?
- 2) Unde se termină execuția unei aplicații C#?
- 3) Câte clase poate conţine o aplicaţie C#?
- 4) Câte metode Main poate conţine o aplicaţie C#?
- 5) Cum se citesc date de la tastatură într-o aplicație C#?
- 6) În ce namespace se află clasa Console?